

נה לאחר שהמונה על ההגבלים העסקיים, רוד תרמוד, לא אישר את פרויקט הקמת הכבל לנר כזו והרכב הנוכחי של בעלי המניות בקבוצה. בעלי המניות בקבוצת מרדו הם סלקום אי סליה (18.52%), כלל קום (18.52%), חברת התי קשורת של קפריסין - סיטה (7.25%), גלובסקום (8.25%), עורק (8.25%), טלרד (9.25%), קמה (9.25%) ובוק.

בזק עדיין לא השקיעה בפרויקט, והמתינה להכרעת הממונה על הרכב בעלי המניות. הסי כם המייסדים בין כל השותפים בפרויקט התיי חס לאפשרות שבזק תפרוש בשלב מסוים בגלל

סת תרמוד בבית הדין להגבלים עסקיים, או לקבל את ההחלטה ולבחון אפשרויות אחרות להשקעות בפרויקטים בתחום התשתית.

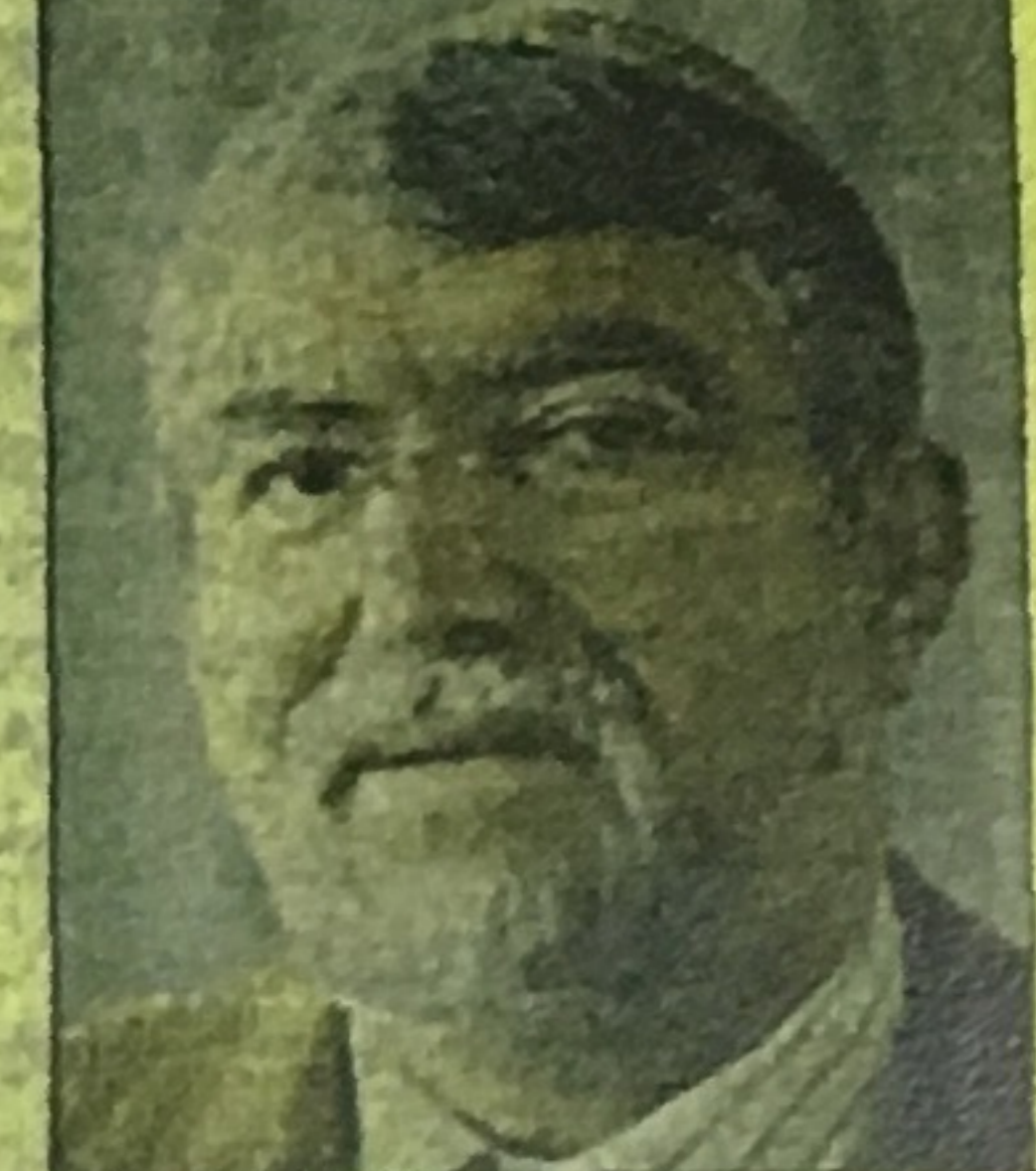
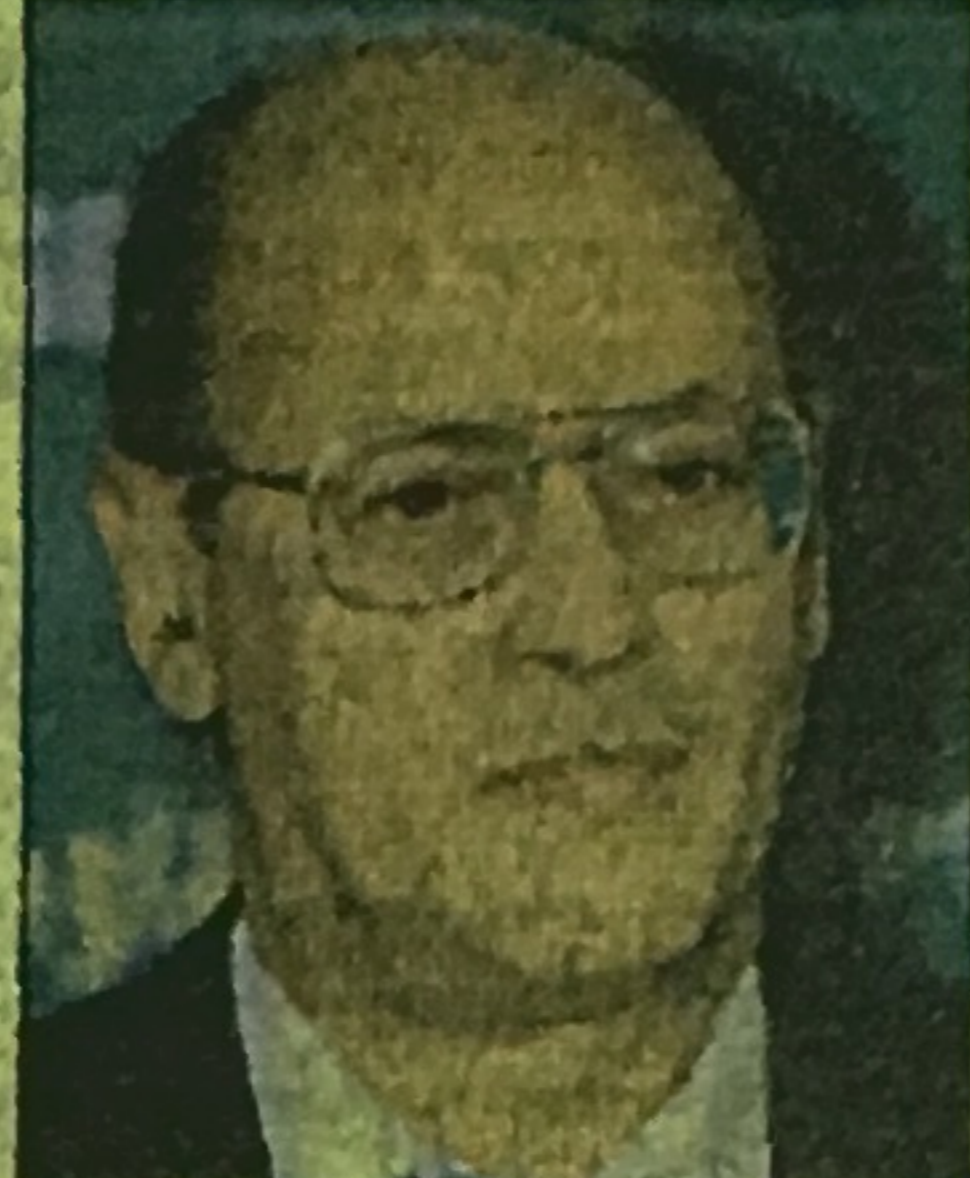
לא תצטרף לפרויקט חלופי

למרות ההערכות שנפרצו בחודשים האחר נים על מיום נוסף לפריסת כבל תקשורת בינ לאומי שיעבוד בישראל, מעריכים בבזק כי לא תהיה הצדקה לפרויקט נוסף בארץ. מקורות בבזק אמרו כי אין בכוונת החברה להצטרף לפרויקט חלופי לכבל לב.

ב-
לת
לעומ
של
משיב
במימו
לים
קף
נמשכ
רביית
כבר
דירה.
היו
משכנ
שים
הביקו
לפני

ימיו האחרונים של דימנט

קורסת המנכ"ל בכי"ל, חברת הרגל של החברה לישראל, היתה מבוקשת מאוד בשנים האחרונות: ויקטור מדינה יושב בה, אורי כרנון חשק בה ויגאל דימנט יושב בה. בינתיים

מדינה, התפטר ב-95' דימנט, עדיין מכהן כרנון, היה מועמד מאת רובי שמינברג

מנכ"ל כי"ל הוצנח יגאל דימנט, שהיה גשוי לבתו של שאול אייזנברג. השנתיים הקשות של כרנון הסתיימו ב-31 בר צמבר '97, לאחר שדירקטוריון כי"ל אישר סופית את תנאי פרישתו ואת פירוטו. בשנתיים שקדמו לפיטוריו נקלע כרנון לעימותים רבים עם דימנט ואייזנברג. סלע המחלוקת העיקרי היה פרויקט האשלג בסין, המשותף לכי"ל, באמצעות מפעלי ים המלח, ולמשלת סין. בשלהי '97 הודיע ארווין אייזנברג להנהלת מפעלי ים המלח כי הוא מתכוון לתבוע מהחברה לשנות את מבנה השותפות בפרויקט בסין, כך שמפעלי ים המלח תממן את חלקה של השותפה הנוספת בפרויקט - חברת יו.די.איי, שבבעלות משפחת אייזנברג. בעקבות דרישת אייזנברג החל כרנון בגיבוש קבוצת תמיכה מאסיווית של מנהלים בכירים במפעלי ים המלח, יצא לקרב - והובס. בין כרנון לבין אייזנברג ודימנט נתגלעו חילוקי דעות גוסים, ובתום התנגדותו לפיצול מפעלי ים המלח וד נפקת חברת התרופות פריה. כרנון גם נהג לצאת במתקפות תקשורתיות וציבוריות על "המטה המנופח" של דימנט, ולהפיץ גזע ולזול בוטה ביכולותיהם המקצועיות והגיוניות של דימנט ואייזנברג. עם פרישתו של כרנון ממפעלי ים המלח מונה יגאל דימנט ליו"ד הדירקטוריון בחברה, לצד תפי קידו כמנכ"ל כי"ל. למנכ"ל מפעלי ים המלח מר נה שאול כרזאב, שכיהן עד אז כמנכ"ל קלירון, חברה בת של מפעלי ים המלח ושל חברת הברום בארה"ב.

מנכ"ל כי"ל הוצנח יגאל דימנט, שהיה גשוי לבתו של שאול אייזנברג. השנתיים הקשות של כרנון הסתיימו ב-31 בר צמבר '97, לאחר שדירקטוריון כי"ל אישר סופית את תנאי פרישתו ואת פירוטו. בשנתיים שקדמו לפיטוריו נקלע כרנון לעימותים רבים עם דימנט ואייזנברג. סלע המחלוקת העיקרי היה פרויקט האשלג בסין, המשותף לכי"ל, באמצעות מפעלי ים המלח, ולמשלת סין. בשלהי '97 הודיע ארווין אייזנברג להנהלת מפעלי ים המלח כי הוא מתכוון לתבוע מהחברה לשנות את מבנה השותפות בפרויקט בסין, כך שמפעלי ים המלח תממן את חלקה של השותפה הנוספת בפרויקט - חברת יו.די.איי, שבבעלות משפחת אייזנברג. בעקבות דרישת אייזנברג החל כרנון בגיבוש קבוצת תמיכה מאסיווית של מנהלים בכירים במפעלי ים המלח, יצא לקרב - והובס. בין כרנון לבין אייזנברג ודימנט נתגלעו חילוקי דעות גוסים, ובתום התנגדותו לפיצול מפעלי ים המלח וד נפקת חברת התרופות פריה. כרנון גם נהג לצאת במתקפות תקשורתיות וציבוריות על "המטה המנופח" של דימנט, ולהפיץ גזע ולזול בוטה ביכולותיהם המקצועיות והגיוניות של דימנט ואייזנברג. עם פרישתו של כרנון ממפעלי ים המלח מונה יגאל דימנט ליו"ד הדירקטוריון בחברה, לצד תפי קידו כמנכ"ל כי"ל. למנכ"ל מפעלי ים המלח מר נה שאול כרזאב, שכיהן עד אז כמנכ"ל קלירון, חברה בת של מפעלי ים המלח ושל חברת הברום בארה"ב.

לפני 4 חודשים מינה ארווין אייזנברג את יוסי רוזן, מנכ"ל הנחשב של משאב, שיש הטוענים כי הוא בעל היקודר הניהולי הבכיר במדינה, למנכ"ל החברה לישראל. בתחילת השבוע הבהירו האחים עופר כי כ"שר ריו הניהוליים של רוזן הם נכס חשוב כמו החברה עצמה, ובכך הזימו, לפחות לפי שעה, את השמרת עות על חילופים אפשריים בתפקיד זה. גם לגבי דימנט הבהירו ראשי קבוצת עופר, כי בינתיים ימשיך לכהן כמנכ"ל כי"ל, ואולם התמר נה לגביו עומדת להשתנות. מקורבים לעסקת הע ברית השליטה בחברה לישראל העריכו שבזק כי האחים עופר יבקשו למנות לתפקיד אדם מתוך המשפחה או מסביבתם הקרובה, וכי לא יתירו בתי פקיד כה מרכזי אדם הנמנה עם משפחת אייזנברג. להערכתם, בכוונתו של דימנט לסיים בקרוב את תפקידו כמנכ"ל כי"ל, לאור השינוי הדרמטי שחל בסביבת עבודתו. עם סיום תפקידו כמנכ"ל אפשר להניח שדימנט לא ישרך דרכו ללשכת התעסוקה. במסגרת צו היר רושה של שאול אייזנברג, ירש דימנט כ-10 מיליון דולר, וזאת לצד "מצנח חתונה" המכוסה המסדיך את פרישתו מכי"ל עם כ-3 מיליון שקל, לצד שנת הסתגלות בשכר מלא, והטבות נוספות. עקיבא מוזס, המיועד להחליף את דימנט בכור סה החמה של מנכ"ל כי"ל, מכהן כמנכ"ל יו"ד חברת רותם אמפרט, וכיו"ד אגף הכימיה בהתאחדות התעשייתיים. הוא נחשב מנהל ריכוזי המקורב ליוסי רוזן. להערכת מקורות בחברה, מינויו הצפוי של מר זס מלמד כי האחים עופר אכן מתכוונים לפי שעה לחזק את אחיזתם בכי"ל - והם איתרו את מוזס כאדם המתאים למשימה. עתה נותר לראות כמה זמן יעבור עד שהכורסה המרופרת בכי"ל תרעד שוב.

היה עדיין מכהן מאת רובי שמינברג

מינויו הצפוי של מוזס מלמד כי האחים עופר אכן מתכוונים לפי שעה לחזק את אחיזתם בכי"ל - והם איתרו את מוזס כאדם המתאים למשימה

תיהם לגבי פרויקטים שאפתניים של החברות. יריבות זו הלכה והחריפה עד שבסופו של דבר מצא עצמו כרנון מחוץ לתחומי החברה לישראל. לדעת מקורות בחברה, כרנון הפסיד את התפקיד הנכסף כמו יריו כשננה כ"שיכוד כח ושרדה". בראיון שהתפרסם ב"הארץ" ב-26 בדצמבר '97, התנאה כרנון כי "לא לחינם כשאני שורק לעובדים שלי - הם באים". אמירה זו מלמדת יותר מכל על גישת ה"אני ואפסי עוד", גישה שהיתה לצנני גים בעיני ארווין אייזנברג. "אורי לא ויזה שבמאבק המחנות בינו לבין אר ווין, ובינו לבין יגאל דימנט, חתנו ראו של שאול אייזנברג - ידו תמיד תהיה על התחנה", אמר אותם מקורות. לדבריהם, "אורי תלה תקוות גדר לוח מרי בירידתו עם אייזנברג האב, ושכח במר רה מסוימת כי שאול אייזנברג היה אדם שערכי המשפחה קדמו אצלו לכל. לא היה כל סיכוי שארם מן החוץ, קרוב ומועדף ככל שיהיה, ישרו במאבק עם בני המשפחה". וכך קרה שלכורסת

22.1.1999
דלה